

זוהר היומי

זוהר דברים – דף רס"ו ע"ב

פרשת ואתחנן

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (רס"ו ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

בְּשֵׁמָא עֲלָאָהּ. וְלֹא עוֹד, אֲלֵא דְגָרִים לְהָאִי בְּאָר דְּלֹא אֲתַבְּרָא, וְקָרִינָן עָלֶיהָ (דברים כב)
כִּי הוֹצִיא שֵׁם רָע עַל בְּתוּלַת יִשְׂרָאֵל. בְּתוּלַת יִשְׂרָאֵל דִּי יִקָּא. וְאוֹקְמִיהָ רַבִּי שְׁמַעוֹן
בְּאַתְרֵיהּ, מֵאֵן דְּשׁוּי תַּסְקוּפִי מְלִין עַל אֲנִתְתִּיהָ קְדָמִיתָא, וְאַפִּיק עָלָהּ שׁוּם בֵּישׁ, כְּמָה
דְּאַפִּיק לְעִילָא, דְּכִתִּיב כִּי הוֹצִיא שֵׁם רָע עַל בְּתוּלַת יִשְׂרָאֵל סֵתָם.

תרגום לעברית

אִי לְמִי שְׁמַשְׁקֵר בְּרֶשֶׁם הַקְדוֹשׁ, שְׁהָרִי מְשַׁקֵּר בְּשֵׁם הָעֲלִיּוֹן, וְלֹא עוֹד, אֲלֵא שְׁגוֹרֵם
לְבָאָר הַזֹּאת שֶׁלֹּא תִתְבָּרֶה, וְקוֹרְאִים עָלֶיהָ (דברים כב) כִּי הוֹצִיא שֵׁם רָע עַל בְּתוּלַת
יִשְׂרָאֵל. בְּתוּלַת יִשְׂרָאֵל דְּוָקָא. וּבְאֵרוֹ רַבִּי שְׁמַעוֹן בְּמָקוֹמוֹ, מִי שֶׁשָּׂם עֲלִילוֹת דְּבָרִים עַל
אִשְׁתּוֹ הָרֵאשׁוֹנָה וּמוֹצִיא עָלֶיהָ שֵׁם רָע - כְּמוֹ שֶׁהוֹצִיא לְמַעַלָּה, שֶׁכָּתוּב כִּי הוֹצִיא שֵׁם רָע
עַל בְּתוּלַת יִשְׂרָאֵל סֵתָם.

טקסט הזוהר

וְאַזְלָא הָא, כִּי הָא דְאָמַר רַבִּי חֲזִיָּא אָמַר רַבִּי יוֹסִי, בְּתוּלָה יִרְתָּא שְׁבַע בְּרָכוֹת, דְּאֲתַבְּרָא
בְּשָׁבַע, בְּגִין דְּבְתוּלַת יִשְׂרָאֵל יִרְתָּא שְׁבַע בְּרָכּוֹ, וְעַל דָּא אֲתַקְרִי בֵּת שְׁבַע.

וְהָלַךְ זֶה, כְּמוֹ זֶה שֶׁאָמַר רַבִּי חֲזִיָּא אָמַר רַבִּי יוֹסִי, בְּתוּלָה יִרְשָׁה שְׁבַע בְּרָכוֹת,
שְׁמֵת בְּרַכַּת בְּשֶׁבַע, מִשּׁוּם שֶׁבְּתוּלַת יִשְׂרָאֵל יִרְשָׁה שְׁבַע בְּרָכוֹת, וְעַל זֶה נִקְרְאת בֵּת שְׁבַע.

טקסט הזוהר

וְאֵנִיתָא אַחֲרָא, מֵאֵן בְּרַכָּאן דִּילָהּ. בְּרַכְתָּא דְּבַעַז וְרוּת, כְּמָה דְּאֵת אָמַר, (רוּת ד) וַיֹּאמְרוּ
כָּל הָעָם אֲשֶׁר בִּשְׁעַר וְהַזְקֵנִים עֲדִים יִתֵּן יְיָ אֶת וְגו'. דְּיֹדְאֵי בְּתוּלָה בְּז' אֶתְבְּרַכָּא, וְלֹא
אֶתְתָּא אַחֲרָא בְּרִזָּא דָּא. כִּיּוֹן דְּמָטוּ בְּחֻקְלָא חַד, חָמוּ אֵילָנִין, יִתְּבוּ תַּחְוֹתֵיהּ. אָמַר רַבִּי
אָבָא, הָא צְחוּתָא דְּמַלִּי דְּאוּרִייתָא. נְתִיב.

תרגום לעברית

וְאִשָּׁה אַחֲרֵת, מִי הַבְּרָכוֹת שָׁלָה? בְּרַכַּת בַּעַז וְרוּת, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (רוּת ד) וַיֹּאמְרוּ כָּל הָעָם
אֲשֶׁר בִּשְׁעַר וְהַזְקֵנִים עֲדִים יִתֵּן ה' אֶת וְגו'. שְׁוֹדְאֵי בְּתוּלָה מִתְבְּרַכַּת בְּשֶׁבַע, וְלֹא אִשָּׁה
אַחֲרֵת בְּסוּד זֶה. כִּיּוֹן שֶׁהִגִּיעוּ לְשָׂדֶה אֶחָד, רָאוּ אֵילָנוֹת וַיֵּשְׁבוּ תַּחְתֵּיהֶם. אָמַר רַבִּי אָבָא,
הֲרִי צְחוּתָא שֶׁל דְּבָרֵי תוֹרָה. נִשְׁב.

טקסט הזוהר

פֶּתַח וְאָמַר, (ישעיה כז) וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא יִתְקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל וּבָאוּ הָאוֹבְדִים בְּאֶרֶץ
אֲשׁוּר וְהַנִּדְחִים בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וְגו'. וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא, מֵאֵן בַּיּוֹם הַהוּא. אֵלֹא הַהוּא יוֹמָא
דְּאֶתְיָדַע לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא כְּמָה דְּאֵת אָמַר (זכריה יד) וְהָיָה יוֹם אֶחָד הוּא יוֹדַע לִי'.
תו, בַּיּוֹם הַהוּא, כְּמָה דְּאֵת אָמַר (יחזקאל לח) בַּיּוֹם בֹּא גּוֹג עַל אֲדָמַת יִשְׂרָאֵל.

תרגום לעברית

פֶּתַח וְאָמַר, (ישעיה כז) וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא יִתְקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל וּבָאוּ הָאוֹבְדִים בְּאֶרֶץ אֲשׁוּר
וְהַנִּדְחִים בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וְגו'. וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא, מֵה זֶה בַּיּוֹם הַהוּא? אֵלֹא אוֹתוֹ יוֹם הַיָּדוּעַ
לְקוּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (זכריה יד) וְהָיָה יוֹם אֶחָד הוּא יוֹדַע לָהּ. עוֹד בַּיּוֹם
הַהוּא, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (יחזקאל לח) בַּיּוֹם בֹּא גּוֹג עַל אֲדָמַת יִשְׂרָאֵל.

יתקע בשופר גדול. מה לן ביה, אי הוא רב או זעיר. אלא ההוא שופר עלאה, דביה נפקין עבדין לחירו תדיר, והאי איהו יובלא, דיובלא עלאה ורבבא הוא. וכד האי אתער, כל חירו דעלמין מתערין ביה, וההוא אקרי שופר גדול.

תרגום לעברית

יתקע בשופר גדול. מה לנו בו אם הוא גדול או קטן? אלא אותו השופר העליון שבו יוצאים העבדים לחרות תמיד, וזהו היובל, שהיובל עליון וגדול הוא. וכשזה מתעורר, כל החרות של העולמות מתעוררים בו, וההוא נקרא שופר גדול.

טקסט הזוהר

ובאו האובדים בארץ אשור. האבדים מבעי ליה, או הנאבדים, מאי האובדים. האובדים ממש, בגין דאינון בארעא אחרא, ומאן דשאר בארעא אחרא, יניק מרשותא אחרא וכאלו לא שריא במהימנותא, בגין כך אובדים אקרון. אובדים אינון בכל סטריין, דכד ישראל שריין בארעא קדישא, זכאין, זכאין תדיר בכלא, זכאן לעילא ותתא.

תרגום לעברית

ובאו האבדים בארץ אשור. האבדים צריה הנה לו לכתב!, או הנאבדים. מה זה האבדים? האובדים ממש, משום שהם בארץ אחרת, ומי ששרוי בארץ אחרת יונק מרשות אחרת, וכאלו לא שרוי באמונה, משום כך נקראים אובדים. הם אובדים בכל הצדדים, שפאשר ישראל שרויים בארץ הקדושה, הם צדיקים, צדיקים תמיד בכל, צדיקים למעלה ולמטה.

טקסט הזוהר

השלמה מההשמטות (מחלק א' סימן כ"ב)

וַשַּׁחֲטוּ הַפֶּסֶח אֶמֶר הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִבְּעֶשְׂר׃ לַחֲדָשׁ סָבוּ דַחֲלָא דְמִצְרַיִם וְתַפְסוּן לִיה וְיִהְיֶה אָסוּר וְתַפִּיס תִּלְתָּא יוֹמִין וּבִיּוֹמָא רַבִּיעָאָה אִפִּיקוּ לִיה לְדִינָא וְאִתְכַּנְּשׁוּ עָלֶיהָ לְקַטְלֶיהָ, וְיַחֲמוּן לִיה מִצְרָאֵי הֵיךְ אֶתוֹן עֲבָדִין בֵּיה דִּינָא. וְדָא קִשְׂיָא לָהּ מִכָּל מִכְתָּשִׁין דְּעֵבֶד לֹון קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, אֵינּוּן דִּינִין דְּעֵבְדוּ בְּדַחֲלִיהוֹן. לְבִתֵּר דְּיִינִין לִיה בְּנוֹרָא בְּגִין דְּכְתִיב (דְּבָרִים ז') פְּסִילִי אֱלֹהֵיהֶם תִּשְׂרֹפוּן בָּאֵשׁ. אֶמֶר קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא (שְׁמוֹת י"ב) אַל תֹּאכְלוּ מִמֶּנּוּ נָא, דְּלֹא יִימְרוּן בְּתִיאוּבְתָא דְּדַחֲלָא אַכְלִין לִיה, אֶלֹא אֶתְקִינוּ לִיה צָלִי וְלֹא מִבוּשָׁל דְּאִילוּ מִבוּשָׁל יְהֵא טָמִיר וְלֹא יַחֲמוּן לִיה, אֶלֹא תִקְיִנוּ לִיה מוֹקְדָא בְּנוֹרָא דְּרִיחִיה נוֹדָף. וְתוּ רִישִׁיה עָלֶיהָ, דְּלֹא יִימְרוּן דַּחֲיָה אוּ דְמִלָּה אַחֲרָא הִיא. וְתוּ עֶצֶם לֹא תִשְׁפְּרוּ בּוּ, אֶלֹא דִיחֲמוּן גְּרָמוּי רָמָאן בְּשׁוּקָא וְלֹא יַכְלִין לְשַׁזְבָּא לִיה וְעַל דָּא כְּתִיב (בְּמִדְבָּר ל"ג) וּבִאֲלֹהֵיהֶם עֲשֵׂה יְיָ שְׁפָטִים.

תרגום לעברית

וַשַּׁחֲטוּ הַפֶּסֶח. אֶמֶר הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, מִבְּעֶשְׂר׃ לַחֲדָשׁ קָחוּ יִרְאָתָם שֶׁל מִצְרַיִם וְתַפְסוּ אוֹתוֹ, וְיִהְיֶה אָסוּר וְתַפּוּס שְׁלֹשָׁה יָמִים, וּבַיּוֹם הָרַבִּיעִי הוֹצִיאוּ אוֹתוֹ לְדִין וְתַתְּכַנְּסוּ עָלָיו לְהַרְגוֹ, וְיִרְאוּ אוֹתוֹ הַמִּצְרַיִם אִיךְ אַתֶּם עוֹשִׂים בּוֹ דִין, וְזֶה קִשְׂיָא לָהֶם מִכָּל הַמַּכּוֹת שֶׁעָשָׂה לָהֶם הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֵלּוּ הַדִּינִים שֶׁעָשׂוּ בִּאֲלֹהֵיהֶם. וְאַחֵר כֹּף דְּנִים אוֹתוֹ בָּאֵשׁ, מִשּׁוֹם שֶׁכְּתוּב (דְּבָרִים ז') פְּסִילִי אֱלֹהֵיהֶם תִּשְׂרֹפוּן בָּאֵשׁ. אֶמֶר הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, (שְׁמוֹת יב) אַל תֹּאכְלוּ מִמֶּנּוּ נָא, שְׁלֹא יֹאמְרוּ בְּתַאֲבוֹן שֶׁל פֶּחַד אֶכְלוּ אוֹתוֹ, אֶלֹא תִתְקַנּוּ אוֹתוֹ צָלִי וְלֹא מִבְּשָׁל. שְׂאֵם הִיךְ מִבְּשָׁל, יְהֵא מְסִתֵּר וְלֹא יִרְאוּ אוֹתוֹ. אֶלֹא תִקְנוּ אוֹתוֹ צְלוּי בָּאֵשׁ, שְׂרִיחוּ נוֹדָף. וְעוֹד, רִאשׁוֹ עָלָיו, שְׁלֹא יֹאמְרוּ שְׁחִיָּה אוּ דְבָר אַחֵר הִיא. וְעוֹד, עֶצֶם לֹא תִשְׁפְּרוּ בּוּ, אֶלֹא שְׂיִרְאוּ עֲצֻמוֹתָיו מִשְׁלָכִים בְּשׁוּק וְלֹא יִהְיוּ יְכוּלִים לְהַצִּיל אוֹתוֹ, וְעַל זֶה כְּתוּב (בְּמִדְבָּר לג) וּבִאֲלֹהֵיהֶם עֲשֵׂה ה' שְׁפָטִים.

ההוא קדמא דאשתכח בבי כנישתא ואריה בבי כנישתא זכא חולקיה דאיהו קיימא בדרגא דצדיק בהדי שכינתא, ודא איהו רזא (משלי ח') ומשחרי ימצאונני, דא סליק בסליקו עלאה. ואי תימא הא תנינן בשעתא דאתי קודשא בריה הוא לבי כנישתא ולא אשכח תמן עשרה מיד כועס. למלכא דשלח לכל מלכי (ס"א אנשי) מדינתא דישתכחון עמיה ביום פלן בדור פלן. עד דהוו מזמני גרמייהו אינון בני מתא אקדים חד ואתא ליה הוא אחר בין כך ובין כך אתא מלכא אשכח ליה הוא בר נש דאקדים תמן. אמר ליה בני מתא פלוגית אן אינון. אמר ליה, מארי, אנא אקדימנא מנייהו והא אינון אתיין אבתראי לפקודא דמלכא. כדן טב בעיני מלכא ויטיב תמן בהדיה ומשתעי עמיה ואתעביד רחימא דמלכא. בין כך אתו כל עמא ואתפייס עמייהו.

תרגום לעברית

אותו ראשון שנמצא בבית הכנסת ומאריה בבית הכנסת, אשרי חלקו, שהוא עומד במדרגה של צדיק עם השכינה, וזהו סוד (משלי ח) ומשחרי ימצאונני. זה עולה במדרגה ראשונה. ואם תאמר, הרי שנינו, בשעה שבא הקדוש ברוך הוא לבית הכנסת ולא מוצא שם עשרה - מיד כועס. משל למלך ששלח לכל מלכי (אנשי) המדינה שימצאו עמו ביום פלוני במקום פלוני. עד שהיו מכינים עצמם אלו בני העיר, הקדים אחד ובא לאותו מקום. בין כך ובין כך בא המלך ומצא לאותו אדם שהקדים שם. אמר לו, בני עיר פלוגית היכן הם? אמר לו, אדוני, אני הקדמתי מהם והנה הם באים אחרי לצווי המלך. אז טוב בעיני המלך ויושב שם עמו ומדבר עמו ונעשה אהוב של המלך. בין כך באו כל העם והתפייס עמיהם.

אָבֵל אִי בְנֵי מֵתָא לֹא אֶתְיִין וְחַד לֹא אֶקְדִּים וְאַשְׁתַּעֲי קָמִי מִלְפָּא לְאַחֲזָא (לאתחזאה) בְּגִינְהוֹן. מִיָּד כַּעַס מִלְפָּא. מָה כְּתִיב (ישעיה נ') מְדוּעַ בָּאתִי וְאִין אִישׁ. וּמָאן דְּאַשְׁתַּעֲי בְּבִי כְּנִישְׁתָּא וְוִי לִיה דְּאַחֲזִי פְרוּדָא. וְוִי לִיה דְּגָרַע מְהִימְנוּתָא, וְוִי לִיה דְּלִית לִיה חוּלְקָא בְּאַלְהָא דִּישְׂרָאֵל דְּאַחֲזִי דְּלִית לִיה אֱלֹהָא. וְלֹא אֶשְׁתַּכַּח תַּמָּן, וְאַנְהִיג קִלְנָא בְּתַקִּיפָא עֲלָאָה. כָּל גּוֹוִנִין טָבִין בְּחִלְמָא בְּרַ מִתְכַּלָּא בְּגִין דְּאִיהוּ כּוֹרְסִיָּא לְמִידָן דִּינִין דְּנִשְׁמָתִין וְהָא דְרָגָא חָדָא אִיהוּ. אֲלֹא בְּשַׁעְתָּא דְּקִיָּמִי בְּדִינִי נִפְשָׁא כְּדִין אִיהוּ גּוֹוִן תְּכַלָּא וְהָא אוֹקִימָנָא.

תרגום לעברית

אָבֵל אִם בְּנֵי הָעִיר לֹא בָּאִים וְאֶחָד לֹא מְקַדִּים וּמְדַבֵּר לְפָנַי הַמֶּלֶךְ לְהַרְאוֹת בְּשִׁבְלִים, מִיָּד כּוֹעֵס הַמֶּלֶךְ. מָה כָּתוּב? (ישעיה נ) מְדוּעַ בָּאתִי וְאִין אִישׁ. וּמִי שֶׁמְדַבֵּר בְּבֵית הַכְּנֶסֶת - אוֹי לֹא שְׁמַרְאָה פְרוּד! אוֹי לֹא שְׁגוֹרַע מְהִימְנוּתָה! אוֹי לֹא שְׁאִין לֹא חֵלֶק בְּאַלְהֵי יִשְׂרָאֵל, שְׁמַרְאָה שְׁאִין לֹא אֱלֹהִים וְלֹא נִמְצָא שֵׁם, וּמִנְהִיג קִלּוֹן בְּגִבּוֹרָה הָעֲלִיּוֹנָה. כָּל הַצְּבָעִים טוֹבִים בְּחִלּוֹם חוּץ מִתְכַּלֵּת, מְשׁוּם שֶׁהוּא כֹסֵא לְדוֹן דִּינִים שֶׁל הַנִּשְׁמוֹת, וְהָרִי מְדַרְגָּה אַחַת הִיא. אֲלֹא בְּשַׁעֲהַ שְׁעוּמָדִים בְּדִינִי נִפְשׁוֹת, אֲזִי הוּא צָבַע תְּכַלֵּת, וְהָרִי בְּאֶרְנוּ.

טקסט הזוהר

וּבְשַׁעְתָּא דְּחָמִי בְּרַ נָשׁ לְהָאִי גּוֹוִן אֶדְכַּר בְּרַ נָשׁ לְמַעַבְדַּ פְּקוּדָא דְּמֵאֲרִיָּה כְּגוֹוִנָא דְּנַחֲשׁ דְּהָוִי חֲמָאן לִיה וְהָוִי דְּחִלִּי מְקַמִּיָּה דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּמִנְטְרִין גְּרַמִּיָּהוּ, וּבְהָהוּא דְּחִילוֹ דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא סִלְקָא עֲלֵיהּ מִיָּא וְאַתְכַּסְיִין. מָאן גְּרַם לוֹן, הָהוּא נָחֵשׁ, הָהוּא רְצוּעָה דְּמִסְתַּכְּלָאן בֵּיה אוּף הָכִי תְּכַלֵּת וּרְאִיתֶם אוֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת כָּל מִצְוֹת יְיָ מִהָהוּא דְּחִילוֹ דִּילִיָּה: (עד כאן מההשמטות)

ובשעה שרואה אדם לזה הצבע, נזכר אדם לעשות מצות אדונו, כגון הנחש שהיו רואים אותו והיו יראים מפני הקדוש ברוך הוא ושומרים עצמם, ובאותה יראה של הקדוש ברוך הוא עלה עליהם מים ומתכסים. מי גרם להם? אותו הנחש, אותה רצועה שמסתכלים בה. אף כה התכלת - וראיתם אתו וזכרתם את כל מצות ה'. מאותה יראה ש'לו:

טקסט הזוהר

דבר אחר ובאו האובדים, מאן אינון. אלין צדיק וכנסת ישראל. דאקרון אובדים. מנלן. כנסת ישראל, דכתיב, (ירמיה ט) על מה אבדה הארץ, אבודה או נאבדת לא כתיב, אלא אבדה הארץ, דא כנסת ישראל. צדיק, דכתיב, (ישעיה נז) הצדיק אבד, אבוד או נאבד לא כתיב, אלא אבד, והא אוקמוה.

תרגום לעברית

דבר אחר ובאו האובדים, מי הם? אלו הצדיק וכנסת ישראל שנקראים אובדים. מנלן לנו? כנסת ישראל, שכתוב (ירמיה ט) על מה אבדה הארץ. לא כתוב אבודה או נאבדת, אלא אבדה הארץ, זו כנסת ישראל. הצדיק, שכתוב (ישעיה נז) הצדיק אבד. לא כתוב אבוד או נאבד, אלא אבד, והרי פרשוה.

טקסט הזוהר

ואי תימא, ובאו, מאן אתר אתין אלין אובדים. אלא, כנסת ישראל מן גלותא. צדיק, כמה דאוקמוה, דכתיב (תהלים קכו) בשוב יי' את שיבת ציון, בגין דיייתוב לאתריה, וייתי לאתחברא בכנסת ישראל. ועל דא, ובאו האובדים בארץ אשור. והשתחווי ליי' בהר הקדש בירושלים, מאי קא מיירי. אלא מלה דא דהנדחים בארץ מצרים, כבכול, ישראל לא יפקון מן גלותא, אלא בשכינתא, כמה דאוקמוה, ואינון נדחים השתחווי ליי'.

ואם תאמר, ובאו, מאיזה מקום באים האובדים הללו? אלא כנסת ישראל, מן הגלות. והצדיק, כמו שפארוה, שכתוב (תהלים קכו) בשוב ה' את שיבת ציון, כדי שישוב למקומו ויבא להתחבר עם כנסת ישראל. ועל כן, ובאו האובדים בארץ אשור, והשתחוו לה' בהר הקדש בירושלם. מה זה אומר? אלא הדבר הזה שהנדהים בארץ מצרים, כביכול לא יצאו ישראל מן הגלות אלא עם השכינה, כמו שפארוה, ואותם נדהים השתחוו לה'.

טקסט הזהר

תו אומר רבי אבא, כתיב, (תהלים קכא) יי' ישמור צאתך ובואך מעתה ועד עולם. ישמר צאתך תינח. אלא ובואך, מאי קא מיירי, דהא מאן דעאל לביתיה לא מסתפי. אלא האי בר נש דשוי רשימא קדישא לביתיה, במלין דשמא עלאה, האי אתנטייר מכלא. כד נפיק ההוא דמדוריה לתרעא דביתיה, זקיף וחימי רשימא קדישא, ועיין (ס"א נעיץ) בפתיחה. כד נפיק בר נש, הוא אוזיף ליה, ונטיר ליה. כד עייל לביתיה, הוא אכריז קמיה, אנדדירו ביקרא דדיוקנא דמלכא קדישא. וכל דא, בגין ההוא רשימא דשמא קדישא, דאתרשים בתרעיה.

תרגום לעברית

עוד אומר רבי אבא, כתוב (שם קכא) ה' ישמר צאתך ובואך מעתה ועד עולם. ישמר צאתך ברור, אלא ובואך מה זה אומר? שהרי מי שנכנס לביתו אינו פוחד. אלא האדם הזה ששם רשם קדוש לביתו בדברים של השם העליון, זה נשמר מהכל. וכשיוצא ההוא שמדורו לשער ביתו, זוקף ורואה את השם הקדוש ומעיין (נעוץ) בפתיחו. כשיוצא האדם, הוא מלוגה אותו ושומר אותו. כשנכנס לביתו הוא מכריז לפניו: הגהרו בדיוקן של המלך הקדוש! וכל זה משום אותו הרשם של השם הקדוש שגרשם בשער שלו.

וְלֹאֹ דִי לִיה לְבַר נֶשׁ דְּאֶתְנִטֵּר בְּבִיתִיה, אֶלֶּא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא נְטִיר לִיה כַּד עֵייל, וְכַד
נְפִיק. דְּכִתִּיב, יִי' יִשְׁמֵר צִאתָךְ וּבּוֹאָךְ מִעֲתָה וְעַד עוֹלָם. וְכַאֲיִן אֵינוֹן יִשְׂרָאֵל בְּהֵאֵי
עֲלָמָא, וּבְעֲלָמָא דְּאֶתִי.

תרגום לעברית

ולא די לו לאדם שנשמר בביתו, אלא הקדוש ברוך הוא שומר אותו כשנכנס וכשיוצא,
שכתוב ה' 'ישמר צאתך ובואך מעתה ועד עולם. אשריהם ישראל בעולם הזה ובעולם
הבא.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (רס"ז ע"א) ◆

טקסט הזוהר

תָּא חֲזִי, הָאִי רוּחָא בִּישָׁא דְּשָׂאֲרִי

תרגום לעברית

בֹּא וּרְאֵה, הָרוּחַ הָרָעָה הַזֶּה שְׁשֵׁרוּיָהּ בֵּין הַשְּׁעָרִים, אוֹי לוֹ לְאָדָם שֶׁלֹּא יוֹדֵעַ לְהִזָּהֵר מִמֶּנּוּ
וְלֹא רוּשֵׁם עַל פֶּתַח בֵּיתוֹ אֶת הַשֵּׁם הָעֲלִיּוֹן הַקָּדוֹשׁ שִׁמְצָא עִמּוֹ, שֶׁהֲרִי יֵשׁ לוֹ שְׁלֹשׁ מֵאוֹת
שְׁשִׁים וְחֲמִשָּׁה שְׁמִשִּׁים רָעִים שְׁמִקְטָרְגִים, כָּל אֶחָד מִשְׁמֵשׁ בְּיוֹמוֹ, וְכָלֶם נִמְצָאִים עִמּוֹ כָּל
יְמֹת הַשָּׁנָה וּמִקְטָרְגִים עָלָיו לְמַעַלָּה וּלְמַטָּה, וְכָלֶם נִמְצָאִים עִמּוֹ בַּיּוֹם וּבַלַּיְלָה. בַּיּוֹם
לְקַטְרֵג לוֹ, בַּלַּיְלָה לְצַעַר אוֹתוֹ בְּחִלּוּמוֹ.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.